

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Hortulus Biblico-Moralis Et Asceticus

Pappus von Tratzberg, Franz

Ulm, 1725

Doctrina 3. Desumpta ex cap. 41. lib. Genesis, in quo describitur somnium
Pharaonis de bobus, & explicatio Josephi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61252](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61252)

est in oculis tantorum virorum. Planè si hīs motivīs nondum deterritus, perges: *modica spernere*, tunc cum Josepho tibi præfagio, fore: ut aliquando ex furca purgantium pœnarum suspensus, gravissimè luas.

Doctrina 3.

Desumpta ex cap. 41. lib. Genesis, in quo describitur somnium Pharaonis de bobus, & explicatio Josephi.

Considera: **D**u noctuque nobis obtingere, quod semel in nocte ob- N.62.
tigitur Pharaoni: ille videbatur sibi, stare supra flumen: nos continuo supra illud stamus; quid enim tempus, quod in hoc mundo vivimus, nisi symbolum fluminis? ut unda pellit undam, ita dies trudit diem, & sicut à corrente flumine tantum habemus, quantum haurimus: ita ex annis perpetuò euntibus nihil accipimus, nisi quod in res perpetuò duraturas collocamus. Instar *bovm pinguium* illi sunt tantummodo reputandi dies, qui fuerant acquirendis meritis impensī. Nemo igitur, hortatur tam seriò S. Bernard ad Scholast. *Nemo vestrum parvi aestimet tempus, quod in Verbis consumitur otiosis. Volat verbum irrevocabile, volat tempus irremedibile, nec advertit insipiens, quid amittat. Licet fabulari aiunt, donec hora pertranseat. O! donec hora pertranseat, quam tibi ad agendam pœnitentiam, ad obtinendam veniam, ad acquirendam gratiam, ad promerendam gloriam miseratio Conditoris indulserat &c.* Si pauperi aperiretur thesaurus regius eâ conditione, ut intra horam tot exinde pecuniarum sumeret, quot posset: tali certè nec momentum unicum efflueret, quò extrahendis pecuniis non occuparet manus. Ad quid verò aliud ô Christiane! tibi Deus præsens indulset tempus, quàm ut meritoriis negotiis illud impendendò, thesaurum obtineas, in felici æternitate reponendum? Sed quot dies & menses (ut momenta taceam) fluunt frustranea? quot à tempore usūs rationis ad horam hanc, quâ ista legis, sunt perditæ horæ vanis discursibus, lusibus, jocis? quot dormiendò extra ordinatum solidumque tempus? quot comedendò & bibendò ultra necessitatem? proh dolor! hæ horæ, quæ sine numero sunt, non alia in specie comparent, quàm septem illi miserissimi, *macieque confecti boves*, quos aspicere horror fuit Pharaoni. Vestis scissuram passa reparari potest, incensa do-
K 3 mus

mus restaurari, civitas perdita recuperari, & exercitus cælus novis copiis augeri potest: at dies isti, quos in tanta copia ante oculos transiisse cernis, nullâ arte, nullô pretiô revocabis, coactus cum Poeta fateri: *Damna fleo rerum, sed plus fleo damna dierum, Rex poterit succurrere rebus, nemo diebus.* Quare epulonem divitem in sua purpura ignea sudantem, quid daturus foret pro unica horula? responderet ille, daturum se millones mille, imò totum Orbem, si sui foret juris. Quare Alexandrum M. in Throno flamifero sedentem: quanti æstimet unius quadrantis horarii jacturam? reponeret ille: triumphis omnibus & Victoriarum Pompis infinitiès majorem. Non dispar responsum audires à Neronibus, Diocletianis, Maxentiis: fore nimirum unicum etiam momentum, animæ saluti impendendum, infinitiès majoris, quàm omnes mundi dignitatès, opes, delitiæque sint valoris. Humbertô teste de 7. donis: quidam Religiosus horrendô ejulatu excitatus, causam illius ut inquisivit, responso tulit: adeste ex damnatis animabus unam, quæ nihil magis cum innumeris aliis, in Inferno detentis, defleat, quàm temporis jacturam. ô tremenda cogitatio, quæ damnatos continuò occupat! *tempus non erit amplius.* Apocal. 10. Non erit amplius vel unicum momentum, quô pœniteat pœnitenda, ut vel unica cum Petro guttula lacrymarum fundatur, aut vel semel tantum tundatur cum publicano pectus. Ah! fuit tempus. quando tam facilî negotiô dabatur copia merendi cœlum, assequendi æternam felicitatem. Fuit tempus, quando auditum à nobis, *nunc tempus acceptabile, nunc dies salutis.* Quando vidimus, sedere pro tribunalibus confessarios, benignâ aure nostra audituros peccata, & cum modicâ pœnitentia æternum ignem commutatuos. Fuit tempus: quando sine famæ honorisque nostri dispendio bona aliis per nefas ablata reddere voluimus. Fuit tempus, quô sine fortunarum nostrarum gravî jactura succurrere potuimus tot egentibus, & fores nostras incassum pulsantibus. Fuit tempus: quô unicô pœnitentiæ actu lucrari potuimus, quot nunc innumeris non possumus. Verbô: *Transit messis, finita est æstas, & nos salvati non sumus.* Jerem. c. 8. Ut tota mellis latet in virtute seminis, sic tota æternitas in quovis momento temporis. *Ergo dum tempus habemus, operemur bonum.* Operentur bonum, emendô per pœnitentiam peccatorum veniam, per patientiam in adversis coronam, per labores pro gloria Dei susceptos quietem, per eleemosinas æternas opes, per jejunia angelicas dapes, per sen-

suum

suam mortificationem cœlitum voluptates, per terrenarum rerum omnium contemptum Olympi Regnum, patiamur cum Josepho hîc carceres, ut assequamur ibi libertatem filiorum Dei.

Doctrina 4.

Desumpta ex cap. 42. lib. Genes. in quo describitur primus Israëlitarum adventus apud Josephum in Ægyptio, illorum agnitio & tentatio.

Considera: **Q**UOD etsi commune doceat Proverbium: *Honores mutare mores, sed raro in meliores:* adeo ut nihil frequentius sit hominibus, ad magnas dignitates evectis; non tantum extraneos, sed etiam agnatos vilioris conditionis homines spernere; Josephus tamen in Pro-Regem Ægypti assumptus, fratres suos vulgari habitu amictos, & frumentum instar pauperum empturos, neutiquam despexit. Quò actu humilitati regii Vatis prælusit, qui in generum Saulis assumptus, non assumpsit sibi cornua, sed oculos ad natales paternamque domum deflectens dixit 1. Reg. 18. *Quis ego sum? aut qua est vita mea? aut cognatio patris mei in Israël, ut fiam Gener Regis? Quin imò in successorem Saulis jam unctus, abjectissimi officii, quò olimungebatur, tam parum puduit meminisse, ut plenò exclamaret ore Psal. 77. Et elegit David servum suum, & sustulit eum de gregibus ovium &c. Moyses totius Israeliticæ plebis Dux à Deo creatus, eandem Virgam, quâ quondam oves rexerat, sceptri locò habuit, ut quantò major sibi videretur, mirabilia operandò per Virgam illam, tantò demissius se gereret ob illius aspectum, qui in memoriam illi reduceret vilissimum pastoris munus. Christus Dòminus eò momentò, quò Petro detulit claves universæ Ecclesiæ, Parentis ejus fecit mentionem Joan. 21. ne Petrus videretur occasionem nactus esse, obliviscendi pauperum & humilium suorum parentum. Benedictus XI. ex infimo genere natus: cum Proceres Romani Matrem ejus pretiosis vestibùs ornatam adducerent, omne filialis affectùs signum eidem denegavit, asserens: suam Matrem ejusmodi vestibùs nunquam fuisse usam: suis ergo induta vestibùs compareat, omnem à Papa filio habitura honorem. Taceo Sixtum V. obscuris pariter natalibus ortum, per jocum dicere solitum: se natum esse in domo illustrissima: illam siquidem solis lumine per mille scissuras & rimas immisso posse illustrari. Quid refe-*

N.63.